ANUL VI.—No. 1509

EDIŢIA A DOUA

VINERĬ 30 APRILIE 1893.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In **Bucureştĭ** la casa Administraţieĭ
Din *Judeţe* şi *Streinătate* prin mandate postale
Un an în ţară 30 leĭ; în streinătate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

Un numĕr în streinătate 15 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferevştĭ Române de cuiŭ strein în casă

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAŢIE
din **Străinĕtate,** direct la administratie şi **la toate oficiele de publicitate.**
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „
Insertiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3.

Germania si concertul european

CARMEN SYLVA

DOUE CONFERINŢE

Din caetul dragostiĭ...

BLANA SPANZURATULUI

Bucureştĭ, 29 Aprilie 1893.

Germania şi Concertul European

Respingerea legeĭ militare în Germania şi disolvarea Reichstagului sunt pentru concertul european de o importanţă mare. Evenimentele acestea izbesc chiar şi spiritul cel maĭ puţin prevenit, atât prin înprejurările în care s'aŭ petrecut, cât şi prin influenţa ce pot avea asupra stăriĭ viitoare a vechiuluĭ nostru continent.

In vremea când suveranul Germanieĭ era pe malurile Tibruluĭ să-şĭ expue grandoarea sa imperială, în vremea când inspecta, saŭ avea aerul că inspectează nişte forţe militare a căror insuficienţă o ştia de multă vreme, pe când el nu avea alt scop de cât să demonstreze frateluĭ sĕŭ din Italia urgenţa de a face un noŭ sacrificiŭ de oamenĭ şi de banĭ pentru a se pune pe aceiaşĭ treaptă cu Germania *care e gata pentru orĭ ce sacrificiŭ,* pe atuncĭ deputaţiĭ din imperiul confederat dădeaŭ stăpînuluĭ lor o grozavă desminţire şi proclamaŭ în ochiĭ lumeĭ că cuvintele unuĭ monarh nu sunt angajamente de popoare şi că numaĭ popoarelor aparţine de acum încolo apărarea Statelor, naţiunilor şi păstrarea avereĭ publice.

Afară de manifestarea aceasta de interes general, evenimentele din Berlin maĭ însemnează şi alt-ceva.

Ele dovedesc că a trecut vremea gogoşilor cu care ameninţaŭ cancelariĭ orĭ de câte orĭ aveaŭ trebuinţă de un credit militar, gogoriţe care piereaŭ a doua zi după un vot favorabil. Trebuia glasul, nu vom zice autorizat, dar respectat al prinţuluĭ de Bismark, pentru a face pe lume să credă timp de 20 de anĭ în himere. Insă cu clişeurile acestea este ca şi cu lancea luĭ Ulysse: cine nu are dibăcia orĭ puterea ca să se slujească cu ele trebue să le lase accesorielor comedieĭ parlamentare pentru ca să nu treacă drept un caraghios saŭ un scamator de rînd.

Ni se va obiecta negreşit că suntem în eroare, că în loc să fie monarhul păcălit, a fost parlamentul, care a fost trimis la plimbare cum se trimite un şcolar nesupus acasă la părinţĭ ca să'ĭ facă morală şi să'l facă să apuce calea datorieĭ.

Şi asta e o inepţie uşor de demonstrat.

Cine urmăreşte de câţĭ-va anĭ discuţiile din Reichstag, a putut să se convingă de lucrul acesta: că nesupunerea luĭ de azĭ nu e de cât rezultatul uneĭ lungĭ şi penibile transformărĭ. Ingrozită fiind de influenţa olympică a cancelaruluĭ de fier, parlamentul german care tot-d'a-una a fost cu frica în sîn, a trebuit să aştepte până când să'l îmboldească opiniunea publică întărîtată, pentru ca să se decidă să se înpotrivească. In timpurile din urmă, a trebuit chiar ca în scrutinurile parţiale victoria să rĕmâe în partea candidaţilor carĭ protestaŭ pentru ca majoritatea parlamentuluĭ, strînsă cu uşa, să încalece calul popular care singur poate s'o facă să fie aleasă din noŭ.

Nu suntem profeţĭ şi nu avem pretenţia să prezicem ce o să se întîmple din lovitura dată de Impĕratul Wilhelm.

Insă, noĭ pretindem că boala socială care slujeşte de apoteosă la sfîrşitul veaculuĭ nostru, este în apogeŭ în imperiul german

Victimele boaleĭ acesteia sunt foarte numeroase şi foarte greŭ atinse; prin urmare este foarte natural ca victimele eĭ să asculte prea puţin şi chiar să nu crează fanfaronadele resboinice care nu există în realitate în spiritul vre unuĭ popor.

Vezĭ bine, Franţa doreşte Alsacia şi Lorena, Rusia vrea să pue mâna pe imperiul orientuluĭ, dar să ni se citeze un popor care nu rîmneşte ceva şi atuncĭ vom fi şi noĭ partizanĭ aĭ înarmărilor peste mĕsură.

Până atuncĭ ne vom mulţumi să afirmăm că niciĭ un popor în lume nu cutează, în momentul de faţă, să facă rezbel şi nu are nicĭ ocazia, şi dacă din nenorocire ar veni ocazia aceasta, atuncĭ patriotismul, care nu lipseşte în nicĭ o ţară, ar face treabă maĭ bună şi maĭ potrivită de cât nouile instrumente de distrugere cu care germanul vrea să umple arsenalele Tripleĭ alianţe şi de cât braţele pe care ceĭ de sus voesc să le zmulgă azĭ de la munca naţională.

X. X.

TELEGRAME

HAMBURG, 28 Aprilie.—„Hamburgische Corespondent" declară că svonul ce circulă la Berlin despre constatarea de nouĭ casurĭ de holeră la Hamburg este cu totul neîntemeiat.

DARMSTADT 28 Aprilie.—Dieta a fost închisă prin un discurs al tronuluĭ. Marele duce a exprimat profunda sa părere de reŭ pentru ultimul vot fatal al majorităţeĭ Reichstaguluĭ. El speră că Hessa va găsi în sfera sa de acţiune o soluţiune la complicaţiunile provocate prin acest vot.

ATENA, 28 Aprilie. — *Ministerul Tricupis şi-a dat demisiunea din causă că concesionariĭ nouluĭ împrumut aŭ refusat clausa ratificaţiĭ contractuluĭ de către Cameră.*

Se asigură că nicĭ o înţelegere n'a existat între Rege şi Cabinet. Crisa ministerială a fost provocată de evenimente. Se crede că Regele va accepta chiar azĭ demisiunea ministeruluĭ.

BUDA-PESTA, 27 Aprilie. — Camera magnaţilor a votat budgetul cu o mare majoritate. Ea a adoptat apoĭ cu 81 voturĭ contra 56 propunerea Szapary prin care Camera respinge programul eclesiastic al guvernuluĭ.

Inainte de vot, D. Wekerle a declarat că după regulele regimuluĭ parlamentar, nu s'ar putea trage nicĭ o consecinţă din votul resoluţiuniĭ Szapary, pentru că el e dator să rĕmână la locul sĕŭ cât timp se bucură de încrederea Coroaneĭ şi a Camereĭ deputaţilor.

INSTANTANEE

C. Dobrogeanu (Gherea)

De sigur unul dintre ceĭ maĭ însemnaţĭ oamenĭ aĭ epoceĭ noastre sărace şi al căruĭ nume, cu toată modestia sa, va rĕmânea în istoria literatureĭ române.

Ca fizic, Gherea are un cap dintre cele maĭ interesante. Faţa blajină, incadrată de o barbă blondă; ochiĭ viĭ, un zîmbet când resemnat, când sceptic, fruntea mare, mărită încă de un început de chelie, formează o figură dintre cele maĭ simpatice şi maĭ atrăgătoare. Mijlociŭ de statură şi cu un picior maĭ scurt de cât cel-lalt, Gherea e maĭ frumos când şade, de cât când stă.

Unul dintre ceĭ maĭ instruiţĭ oamenĭ din ţară, directorul revisteĭ *Literatură şi ştiinţă* este un enciclopedist de prima forţă, o adevĕrată bibliotecă ambulantă şi în acelaşĭ timp un autodidact Viaţa sa e un adevĕrat roman de suferinţe şi aventurĭ şi a trebuit să fie într'adevĕr un om superior pentru a ajunge unde este, după peripeţiile prin care a trecut.

Român din Basarabia, scăpat ca prin minune de sub cnutul rusesc, a venit în România unde a îndurat mizeriĭ peste puterile oamenilor obicĭnuiţĭ, şi cu puterea talentuluĭ sĕŭ a forţat porţile cetăţenieĭ române.

Poliglot, cunoaşte maĭ toate literaturile moderne şi e în acelaş timp, un economist eminent, cu vederĭ originale.

Ca critic literar, ca filosof, e blând, pentru că e obiectiv; el caută maĭ curênd să convingă, să întemeieze de cât să distrugă printr'o analiză nemilostivă. Cu un singur om a fost fără cruţare: cu D. Maiorescu şi a reuşit să dărîme una din reputaţiunile cele maĭ adâncĭ dar şi cele maĭ uşor înrădăcinate. Marele critic al *Junimeĭ* şi-a găsit stăpînul.

Cele douĕ volume de *Studiĭ Critice* aŭ făcut epocă, aŭ făcut şcoală.

Deşi nervos, Gherea e de un caracter blajin, bun ca o bucăţi ă de pâine şi un adevĕrat juvaer de om în conversaţie şi pentru prietenĭ.

Fiind-că a suferit mult, crede, compătimeşte pe ceĭ ce sufĕr.

Dobrogeanu-Gherea e şeful teoretic al socialismuluĭ democratic român. El a introdus şi popularizat teoriile luĭ Marx pe ruinele anarhismuluĭ în ţara noastră.

Semne particulare: Cine nu ştie, nu va crede: marele critic şi economist e restaurantorul găreĭ Ploeştĭ. Hrăneşte şi trupul şi sufletul.

I. H.

CARMEN SYLVA

In revista franceză Le Polybiblion, *din Aprilie acest an, D. Firmin Boissin, publică un articol asupra meritelor Regineĭ Elisabeta, pe care o judecă în modul următor:*

. . . . . Cu totul altul e genul Carmen Sylveĭ. Veselia, acţiunea, naturalul îĭ lipsesc cu desăvêrşire. Ea scrie franţuzeşte fără cusur, dar gândeşte nemţeşte. Sunt plecat a crede că ea s'a hrănit prea mult cu Schopenhauer. Pesimismul negru, cu care 'ĭ obicĭnuită ea, vine de sigur de la acest filosof prea mult lăudat. Ea nu l'a arătat numaĭ în volumul *Cugetările uneĭ Regine;* îl găseştĭ în toate romanele sale, maĭ ales în *Căsătorit,* apărut cel din urmă. Acest *căsătorit* e un muzicant teuton nesuferit, care se căsătoreşte cu Nora, adoră pe Lavinia, nu 'şĭ iubeşte femeea, se urăşte pe sine, se dispreţueşte, geme, scînceşte, plânge, ar vrea să se omoare, şi aşterne, ca o fată de pension, lamentaţiile sale zilnice într'un *Jurnal* insuportabil. Din fericire (?) volumul se sfîrşeşte printr'o nuvelă a aceluiaşĭ autor, ceea ce face să se uite romanul. Mérimée ar fi lăudat aceste paginĭ, în care sunt povestite, într'un stil energic şi sobru, toate peripeţiile uneĭ ure vechĭ ereditare, care există între familia ţĕranuluĭ *slav* (?) Dragomir şi aceea a învĕţătoruluĭ sătesc Pârvu.

Tatăl învĕţătoruluĭ, un popă, ucise pe tatăl ţĕranuluĭ în biserică.

Pârvu iubea douĕ fiinţe pe lume: pe frate-sĕŭ maĭ mic şi o vacă a sa. Dragomir omoară pe băiat şi mutilează vita. Rĕzbunarea luĭ Pârvu nu întârzie: el biciueşte pe Sanda, sora luĭ Dragomir, în mijlocul pieţeĭ publice şi, necinste supremă! îĭ tae pĕrul; dar păstrează la sine cozile. Pârvu se amorezează după asta de Sanda, pe care 'l dă pe mâna luĭ Dragomir şi apoĭ înebuneşte.

Aceasta e maĭ grozavă de cât vestitele vendete corsicane şi, pentru a maĭ găsi o ast-fel de îngrămădire de ororĭ, ar trebui să ne întoarcem la tragica istorie a Labdacizilor grecĭ, urmăriţĭ de „soarta amară", cum zice Euripide.

La critica D-luĭ Firmin Boissin avem de făcut douĕ observaţiĭ numaĭ în ceea-ce prineşte nuvela Rĕzbunare.

Maĭ întêiŭ rezumatul scriitoruluĭ francez nu e adevĕrat, nu corespunde cu înşirarea faptelor din nuvela Carmen-Sylva. Pârvu a tăiat cozile Sandeĭ în pădure, când nu l'a vĕzut nimenĭ şi nu în mijlocul pieţeĭ publice(?)

Al doui'ae, eroiĭ nu sunt slavĭ. Carmen-Sylva a pus la început, când a publicat nuvelele, sub titlul: Schiţe de moravurĭ române. *Dar marionetele şi împrejurările zugrăvite de bgoata închipuire a Regineĭ sunt tot aşa de puţin române, cum sunt slave saŭ de orĭ ce neam european.*

Franceziĭ sunt foarte ignoranţĭ în privinţa Românieĭ ca şi a întreguluĭ Orient. Eĭ ne iaŭ pe noĭ drept slavĭ, după Carmen-Sylva a crezut că se va găsi un singur cunoscător, care să zică că Dragomir, Sandu, Pârvu sunt tipurĭ de ţăranĭ românĭ, saŭ ororile comise de dînşiĭ scene de moravurĭ româneştĭ,

Dacă un cap neîncoronat ar fi scris copilăriĭ ca Rĕzbunare, *ar fi fost jumulit fără milă de toţĭ criticiĭ; Carmen Sylva însă poate să scrie despre obiceiurile satelor noastre insanităţĭ ca nuvela de maĭ sus, streiniĭ le iaŭ drept documente autentice şi-şĭ închipuesc că noĭ suntem nişte adevĕraţĭ Labdaciziĭ şi că dacă nevoia i-ar sili să vie în ţara noastră, ar trebui să organizeze o trupă înarmată ca pentru o expediţiune în centrul Africeĭ.*

Asta e unul din foloasele monarhieĭ. Suveraniĭ chiar când aŭ pretenţia de artiştĭ, fac numaĭ rĕŭ.

H.

Douĕ conferinţĭ

In editura librărieĭ Graeve aŭ apărut zilele acestea douĕ broşurĭ de Dr. A Ureche: *„Anatomia şi Fiziologia uneĭ conferinţe"* şi *Şarlatanizmul în Medicină."*

De mult n'am maĭ citit oanalisă atât de adâncă şi de severă asupra uneĭ însemnate părţĭ din viaţa şi activitatea noastră intelectuală. Arare orĭ am auzit spuindu-ni-se cu atâta independenţă şi putere de cuvênt, cusururĭ pe care le vedem, le purtăm şi le suportăm cu o vinovată nepăsare şi strângere din umerĭ. Suntem superficialĭ şi nu ne prea place să muncim serios. Ne încântăm de vorbe marĭ, de *forme* eftine, şi de fudulie goală. Cultura noastră, puterea noastră, în mare parte e spoială. E bine, e salutar să ni-se spună aceasta cât de des şi cât de tare,—doar ne-om cuminţi şi ne om aşterne odată de-al binelea pe lucru. Până când să umblăm cu şoalda şi să ne amăgim uniĭ pe alţiĭ? Viaţa asta de parigoriĭ, unde ne poate duce? Pripa şi uşurinţa cu care se bacleză toate la noĭ, goana asta după succese repezĭ, pare a fi imprimat în caracterele şi apucăturile multora un sistem de concurenţă malonestă şi de falşificare generală, pe socoteala consumatorilor. In şcoală, în literatură, în politică aceeaşĭ tragere pe sfoară, aceeaşĭ întrecere şi continuă preocupare de a mistifica de a da leneĭ aparenţe de activitate şi ignoranţeĭ aparenţe de cultură. Atâtea gloriĭ literare şi politice, atâtea averĭ şi înalte poziţiunĭ sociale se plămădesc cu inţeală, numaĭ prin viclenii, prin arta de a polei cartonul, ca să pară aur, şi de a specula naivitatea celor-l'alţĭ.

In prima sa conferinţă, D. Ureche, cu o vervă neîntrecută, arată o parte din aceste şiretlicurĭ şi flagelează fără cruţare pe toţĭ precupeţiĭ de fraze, care 'şĭ acopĕr sărăcia lor de gândurĭ şi de simţirĭ, cu vorbe marĭ şi scumpe inimilor noastre, şi fac din tribuna Ateneuluĭ o tarabă de vîndut gogoşĭ şi palavre, un loc potrivit pentru a'şĭ petrece pacotilele şi vechiturile drept marfă nouă şi de preţ.

Citind admirabilele paginĭ ale acesteĭ conferinţĭ, simţim defilând pe dinaintea noastră toate tipurile acrobaţilor şi negustorilor de vorbe late, carĭ, fără nicĭ o muncă şi fără nicĭ un talent, îşĭ fac o industrie din slăbiciunile şi indulgenţa publiculuĭ nostru răbdător. Vedem pe tipul care vrea să treacă de savant, anunţând mereŭ conferinţe grozave, pe care nu le ţine,—dându-şĭ aere importante şi căutând să se afirme şi să se ridice numaĭ prin ifosul, fanfaronada şi acel... sgomot de butoiŭ gol din fabula luĭ Donicĭ. Vedem pe palavragiul îndrăzneţ, care fără nicĭ o pregătire şi fără nicĭ un respect pentru publicul, care a venit să-l asculte, bate câmpiĭ şi spune verzĭ şi uscate, ca să arate la urmă cât e de „vast şi imposibil de tratat subiectul, marele subiect al conferinţiĭ sale!..." Dar patriotul, care se bate cu pumnul în piept invocând pe „Dumnezeul strămoşilor noştri" şi făcênd spume la gură cu lauda tuturor gloriilor pămêntene, de la Traian până la Tudor Vladimirescu! Dar social stul de ocazie, plângênd mizeria ţĕranuluĭ şi a nefericituluĭ proletar! Dar iredentistul svăpăiat, care întinde braţele ĭ tremurătoare spre „fraţiĭ noştri de dincolo" şi ia Transilvania de maĭ multe orĭ, în cursul înfierbântateĭ sale conferinţĭ! Şi câţĭ, şi câţĭ macaronarĭ de aceştia, carĭ maimuţăresc şi profanează sentimentele cele maĭ sfinte, nu sunt tîrîţĭ de guler în faţa publiculuĭ şi daţĭ de gol, ca nişte pungaşĭ ordinarĭ, şi stigmatizaţĭ, cravaşaţĭ până la sînge, de puternica şi arzĕtoarea elocvenţă a D-luĭ Ureche.

Este glasul uneĭ indignărĭ sincere şi drepte, este revolta unuĭ suflet mare şi onest care tremură pe aceste paginĭ, de aceea ne emoţionează când le citim. Autorul, la urmă, pare a fi însuşĭ ostenit de priveliştele desgustătoare, prin care a trebuit să treacă, şi nu ştiŭ ce notă de melancolie se amestecă în demna sa indignare, când zice:

„. . . . . dar destule dureroase constatărĭ, destule. . . . . Şi dacă le-am putut „face înaintea D-voastră, fără vocea tremurândă obligatorie, şi fără a şterge o „lacrimă închipuită, să nu credeţĭ că „pentru mine constatarea e maĭ puţin „dureroasă.

„Născut cu sentimentul de iubire de „patrie, de patrie cât maĭ mare, crescut „în asemenea atmosferă, m'am indignat „vĕzênd abuzul si specula ce se face cu „ceea ce iubeam, cu ceea ce iubesc.

„E nedemn, e ruşinos ca să considerăm toate acele sentimente frumoase, „toate acele aspiraţiunĭ înalte, ca pe „nişte cuplete de ocasiune, bune numaĭ ca să ne asigure succesul uneĭ „conferinţĭ, orĭ al unuĭ discurs politic..."

In a doua conferinţă, cu talentul unuĭ adevĕrat maestru, ne face analisa psihică a bolnavuluĭ, care adesea, prin maniile şi curiozităţile luĭ, te obligă să'ĭ ascunzĭ adevĕrul; apoĭ ne zugrăveşte diferitele tipurĭ de doctorĭ şarlatanĭ, carĭ esploatează credulitatea bieţilor bolnavĭ. Aicĭ vedem toate procedeurile, toate secretele fabricăriĭ de falşe reputaţiĭ şi gloriĭ ştiinţifice: afişul de stradă, reclama de gazetă, cupeul, ifosele pedante, latineasca reţetelor, mulţumirile publice..... ş'atâtea alte mijloace de a străbate şi de a triumfa în acest teribil *steeple chasse* al doctorilor micĭ şi marĭ, după clienţĭ.

Şi ce e în adevĕr frumos şi demn în toată această conferinţă, e că nicăerĭ nu se vede patima şi aluziunea personală, aşa de greŭ de evitat la noĭ în asemenea împrejurărĭ. Este observarea rece, savantă, a unuĭ spirit înalt, care se ocupă de speţă, iar nu de individ; liniştea cu care conferenţiarul studiază şi explică această rană socială, dă cuvîntuluĭ sĕŭ o înălţime morală şi o autoritate, la care numaĭ ceĭ aleşĭ se pot ridica.

D. Doctor Urechie este de mult cunoscut ca unul din ceĭ maĭ aleşĭ conferenţiarĭ aĭ Ateneuluĭ nostru, atât prin dicţiunea sa clară şi elegantă, cât şi prin bogăţia şi originalitatea spirituluĭ sĕŭ. Dar de astă dată, nu conferenţiarul m'a impresionat atâta, cât scriitorul de valoare care se revelează din aceste douĕ publicaţiunĭ, în care nu ştiĭ ce să admirĭ maĭ mult: ironia, spiritul ales ce scapără la fie-care rînd, plasticitatea expresieĭ, perfecta cunoştinţă şi cumpănire a limbeĭ, saŭ darul de a observa şi a surprinde raporturile lucrurilor cu o agerime de minte, în adevĕr uimitoare! D. dr. Ureche are toate calităţile unuĭ artist şi literat de frunte, — şi noĭ, iubitoriĭ de literatură—consumatorĭ pururea flămânzĭ de lucrurĭ bune, carĭ stăm la pândă şi ne repezim tot pe cele treĭ-patru nume de literaţĭ carĭ s'aŭ afirmat, suntem fericiţĭ c'am pus mâna pe un noŭ producător, pe un noŭ talent, pe care simpatia noastră îl va urmări de aci înainte, şi-ĭ va şopti adesea să nu uite, că în cabinetul de consultaţie al unuĭ doctor artist, aşteaptă întot-d'auna un client nobil şi vrednic de toată atenţia: literatura.

Degustator.

O mĕsură necesară

D. dr. Felix în *Proectul nouĕĭ lege sanitare* 1) caută să aplice ultimele progrese ale ştiinţelor biologice în general şi a bacteriologieĭ în special, în materie de igienă publică. Se ia în mare băgare de seamă boalele infecţioase începênd cu holera şi variola şi sfârşind-o cu maladiile ce se transmit de la animale la om, ca antrax (cărbunele) şi turbarea.

Treĭ boale sunt foarte respândite în ţară: pelagra, febra palustră şi sifilisul. Legea ia mĕsurĭ şi chiar *obligă* spitalele de a primi în căutare bolnaviĭ afectaţĭ de maladiele veneriene şi chiar, sub oare carĭ condiţiunĭ permite internarea şi reţinerea acestora în spital până la vindecare, astfel în cât orĭ ce posibilitate de propagare a germenuluĭ infecţios să fie împiedecată. Pentru combaterea acestor boale se măreşte numĕrul spitalelor rurale şi se maĭ prevede oare carĭ prescripţiĭ în ceea ce priveşte igiena oraşelor.

Fireşte, că în organisarea actuală a societăţiĭ, instituţia spitalelor e de un folos netăgăduit.

Dênsa e destinată să aducă aliniarea suferinţelor şi vindecarea chiar pasageră a boalelor născute din mediul social. Societatea s'a găsit datoare ca să se intereseze în casurĭ de lovirĭ crunte, şi instituţia spitalelor s'a ridicat ca necesară, destinată să îndeplinească lipsurile fatale din ziua de azĭ.

Multe neajunsurĭ maĭ îndură încă spitalele; şi nemenĭ nu ar avea îndrăsneală să susţie perfecţia uneĭ instituţiĭ actuale. Dar marele imperfecţiunĭ, acele care sar în ochiĭ orĭ şi căruĭ, acele de sigur trebue înlăturate.

S'a găsit numĕrul spitalelor rurale insuficient? Da! Şi sifilisul a fost o pricină decisivă în înmulţirea spitalelor. Dar populaţia muncitoare de la oraş ca şi cea de la ţară maĭ suferă încă de o ma-

1) Publicat în *România medicală.*

ladie maĭ teribilă şi maĭ neîmpăcată de cât frigurile şi sifilisul şi acesta e *tuberculosa pulmonară* · Ne băricadăm în contra asediu-ul sifilisuluĭ şi nu voim să ne apărăm contra tuberculoseĭ ? !

Că se transmite această boală, astăzĭ nu maĭ încape nicĭ-o îndoială, şi chiar înainte ca celebrul Koch să fi descoperit baci ul, se cunoştea transmisibilitatea acesteĭ maladiĭ şi nu numaĭ prin contact direct ca în sifilis. ci şi maĭ puţin direct. E destul să locueştĭ casa unuĭ ftisic, saŭ să-ĭ îmbracĭ hainele, pentru ca să te pomeneştĭ, când nicĭ nu gândeştĭ, infectat de microbiĭ acestuia dar, ca să înşir modurile cele maĭ curioase şi maĭ comune de respândire a boaleĭ, ar trebui să deschid o pathologie internă şi să transcriŭ aci cuvênt cu cuvênt capitolul corespunzător.

Societatea actuală, aşa cum e organisată dînsa, a dat bulioanele de cultură, mediile fertile, în care prinşĭ microbiĭ, se desvolt cu o repeziciune vertiginoasă. Şi un om purtător al bacilului luĭ Koch e causa ocasională cea maĭ fecundă — pot zice singura—propagarea nemiloaseĭ boale.

A îngriji de desinfectarea odăilor şi a îndeplinireĭ de către cetăţenĭ a prescripţiunilor igienice (aplicarea profilaxieĭ) aceasta intră în domeniul serviciuluĭ de igiena publică. Dar tot de datoria acesteia e de a ne feri de causa ocasională a susnumiteĭ boale.

Posiţia socială sileşte pe individul tuberculos—şi aci mĕ refer la clasa proletară aproape exclusiv atinsă—să ceară isolarea, internarea luĭ în spital. Cârmuitorilor acestora le incumbă datoria să primească pe aceia pe carĭ lipsa mijloacelor de traiŭ şi incultura consecutivă, îl pun în posiţie ca lăsat în mijlocul societăţeĭ să întidă de la dînsul flagelul. Insă ce se întâmplă, aci e baba. In toate secţiunile de boale interne, maĭ ales din spitalele centrale, se refuză cu o tenacitate uimitoare internarea ftisicilor. Nevinovatele cuvinte: *n'avem loc*; *nu's paturĭ, maĭ du te pe la alte spitale, sunt atâtea spitale în Bucureştĭ*; *nu face spitalul pentru D-ta ar fi bine să te ducĭ la altr, etc*, formează dicţionarul cu care se resping în societate, ceĭ carĭ sunt destinaţĭ a deveni centrul în focarele de infecţie. Şi acestea nu's fabule. Le-am vĕzut şi ceia ce mĕ întristează şi mĕ indignează tot-deo dată, că am fost silit eŭ însu-mĭ să le întrebuinţez. Am vĕzut oamenĭ plângênd, cerând un pat, ba şi pe jos să fie puşĭ, unde nu să se vindece, căcĭ vaĭ! nu e posibil, dar să moară....

Cred necesar, că acuma e vremea să se pună capăt acesteĭ situaţiĭ, ale căreĭ motive nu e locul să le cercetez aci.

Ca oamenĭ. şi ca oamenĭ de ştiinţă, trebue să nu lăsăm lucrul să maĭ dăinuiască ast-fel. Ca oamenĭ nu putem suporta vaetele semenilor noştri, lovitĭ atât de crunt. Ca oamenĭ de ştiinţă suntem datorĭ să aplicăm cunoştinţele noastre în interesul igieneĭ publice, să aducem cel puţin ameliorărĭ.

Şi soluţiunea cea maĭ bună ar fi ca aceştĭ bolnavĭ, orĭ să se primească obligatoriŭ în spitalele actuale, prin o circulară specială a eforilor, orĭ să se creeze spitale speciale, orĭ alte aşezeminte, aşa după cum cere desvoltarea ştiinţelor medicale contimporane.

Radu Voinea.

INFORMAŢIUNI

Incunoştiinţăm pe toţĭ abonaţiĭ şi corespondenţiĭ noştri că Redacţia şi Administraţia ziarului nostru, s'a mutat în strada Biserica Eni No. 3.

Inundaţiele

Apele Dâmboviţeĭ s'aŭ retras încă de astă noapte în albia lor, astfel că azĭ se va putea procede la constatarea pagubelor pricinuite la Grozăveştĭ şi la Vitanu.

In urma retragereĭ apelor, astă noapte s'aŭ putut tăia vite la abatoriŭ, astfel că Capitala nu este expusă a nu avea carne.

* * *

Priveliştea ce ţi se presintă la Grozăveştĭ este din cele maĭ triste. Case ruinate, gardurĭ rupte, bucăţĭ de scândurĭ, butoaie, uşĭ şi geamurĭ,— sunt aruncate pe malurĭ. Câte-va case nouĭ sunt surpate din cauza slabeĭ lor construcţiunĭ

Mizeria în această parte este din cele maĭ negre. Icĭ vezĭ o femee ce-şĭ caută leagănul pentru copilul ce-l ţine în braţe; colo câte va figurĭ abătute implorând în murmure ajutorul Providenţeĭ; maĭ departe copiĭ plângênd, cerênd ceva de mâncare. Lucrătoriĭ primărieĭ cu proprietariĭ şi chiriaşiĭ caselor, lucrează la desgroparea mobilelor şi a altor lucrurĭ surpate.

Până mâine se speră, că mahalaua va fi desgropată.

Din fericire nu s'a găsit nicĭ un mort. Căcĭ mahalagiĭ aŭ avut destulă vreme să scape cu viaţa în urma concursuluĭ ce li s'a dat de primărie, poliţie şi soldaţiĭ de geniŭ.

* * *

Ştirile sosite din ţară sunt şi maĭ triste. Oltul şi afluenţiĭ luĭ aŭ debordat pe câmpiĭ întregĭ inundând maĭ multe sate şi spălând toate semĕnăturile. Raporturĭ bine precisate lipsesc.

Tot ast-fel Ialomiţa şi Buzĕul aŭ debordat, prăbuşind toate podurile de lemn şi de piatră, ast-fel că comunicaţia este întreruptă.

Circulaţia s'a deschis azĭ pe toate liniile; totuşĭ e nevoe de transbordărĭ prin maĭ multe părţĭ.

Pagubele constatate până acum ca suferite de direcţia C. F. R. parte în urma întrerupereĭ circulaţielor în aceste treĭ zile din urmă, parte în urma stricăciunilor suferite la podurile de fier, se urcă la aproape 500 miĭ de leĭ.

Toate podurile de pe linia Bucureştĭ-Ploeştĭ-Predeal şi Ploeştĭ-Mărăşeştĭ sunt slăbite la bază; iar podurile de pe linia Bucureştĭ-Craiova vor trebui să fie restaurate de la bază; căcĭ aceste podurĭ sunt foarte defectuos construite.

Azĭ este pusă la ordinea zileĭ interpelarea D-lor C. C. Dobrescu şi Delimarcu în privinţa expulsărilor.

D. L. Catargiŭ, faţă cu interpelarea D-luĭ P. Brătăşeanu, se zice că ar fi hotărît a înlocui peste câte va zile pe prefectul Savoiŭ din Caracal, înainte de a-şi desvolta interpelarea sa D. Brătăşeanu.

Cele maĭ multe şanse de a fi numit prefect de Romanaţĭ le-ar fi avênd D. avocat Brabeţeanu din Caracal.

S'a împărţit la Cameră *Analele Parlamentare ale Moldoveĭ*, obişnuita obştească adunare din 1832—33 (legislatura I—sesiunea I).

Acest volum este primul în care se vorbeşte de Moldova. In celelalte treĭ volume deja apărute să vorbea numaĭ de Valahia.

Delegaţiĭ secţiunilor din Senat însărcinaţĭ de a examina proectul de lege relativ la învĕţămîntul primar s'aŭ întrunit erĭ şi aŭ ales raportor pe D. Dim. Laurian.

Pe la sfîrşitul acesteĭ septămânĭ D. Laurian îşĭ va depune raportul.

NUVELELE NOASTRE

Din caietul dragostiĭ...

Decembrie, 1892.

Staŭ trist şi privesc pe fereastră. Inainte-mĭ se întinde o pânză albă ce atinge orizontul şi ochi-mĭ obosiţĭ de albeaţa nemărginită încep a se întuneca. Incetul cu încetul, forme nedesluşite îmĭ joc în privirea'mĭ, întunecate şi necunoscute la început, încep a se întrupa, a se lumina în una singură. Şi sufletu'mĭ înecat în durere, şi inima'mĭ tristă aleargă înainte, mereŭ înainte... departe, pe întinsul alb şi nesfîrşit, căutând par-că a întâlni făptura, visul de care fatalitatea 'ĭ-a încatenat de vecĭ.

Sêrmană inimă! cât nu suferĭ tu de lipsa *eĭ*, a aceleĭ făpturĭ care o făcea altă dată să tresalte de emoţiune şi fericire, şi care acuma, pierdută pentru vecĭnicie în sura şi recea negură a depărtăreĭ, te face să plângĭ de mâhnire, să gemĭ de durere!... Acum câtă-va vreme, câtă fericire nu simţeam în apropierea eĭ, câtă mulţumire nu'mĭ inunda sufletul, când privind în ochiĭ marĭ, căpriĭ şi cuvîntătorĭ de dragoste duioasă, îĭ vorbeam de iubirea noastră tainică şi neînţeleasă de nimenĭ... în ce uimire nu cădeam când, zîmbitoare, se apropia de mine şi mâinile eĭ calde şi moĭ strângând cu patimă pe ale mele recĭ şi tremurătoare de emoţiune!...

Şi totul 'mĭ e în minte ca şi un vis funebru!... Ceasul plecăriĭ veni trăsnitor, neaşteptat. Acum toate visurile noastre de fericire, trebuiaŭ să disparĕ, să se sfarme de durerea năstruşnică a sufletelor noastre. Ea, turburată de durerea ce'ĭ căşuna plecarea mea, fugea de privirile'mĭ triste şi plângĕtoare, s'ascundea, cerşa energie şi linişte de la lacrimile ce'ĭ ardeaŭ obrajiĭ. Eŭ, sdrobit de suferinţă, neputând rosti un cuvênt, o priveam şi par-că sufletul mi-se sfărîma, par-că mĕ înăbuşam la gândul că nu o voiŭ maĭ vedea.

Fugiiŭ, nebun de durere, grăbind ora plecăreĭ, şi în singurătate dăduiŭ curs liber lacrimilor arzĕtoare.

Trenul intră în gară. Maşina gâfâie, svârlind scânteĭ pe coş, şi aştepta înfuriată semnalul plecăreĭ. Incet, vagoanele începură a scârţâi, şi maşina scoase un ţipăt de furie, punêndu-se huind pe o cursă nebună. Eram singur într'un compartiment. Singurătatea, trăncănitul monoton al trenuluĭ, jocul fantastic al lumineĭ lămpeĭ pe catifeaua canapelelor, alimentaŭ parcă durerea şi desnădejdea de care sufletul mĭ era cuprins.

Căzuiŭ pe canapea, şi ochiĭ mi-se umplură de lacrimĭ. Afară luna strălucea cu o lumină palidă şi tristă, sclipind în diverse culorĭ pe zăpada ce acoperea câmpiĭ şi urmărind parcă cu îndărătnicie trenul ce alerga prin noapte, ca o nălucă. Oh! acea noapte, în care am simţit pentru întêia oară durerea despărţireĭ, fu un veac de chinurĭ, de zbucium pentru mine. De câte orĭ, nu ceruĭ ajutor, speranţă de la *echiverea* din butonieră, care şi ea, tristă acum, cu petalele ofilite, par'că plângea lipsa aceleĭ fiinţĭ gingaşe ce o rupsese de cu ziuă cu atâta dragoste, şi par'că îşĭ blestema ursita, că tocmaĭ ea, nevinovata, fusese obiectul scump şi dureros ales, pentru a servi ca semn de ĭalnică amintire a douĕ inimĭ ce ze jubeaŭ cu atâta patimă.

Şi lacrimile, ce din ochi'mĭ storşĭ şi obosiţĭ o udaŭ, o făceaŭ să sufere şi maĭ mult. Plângea şi ea, şi roua însângerată ce picura din petalele-ĭ roşiĭ, o sorbeam prin miĭ de sărutărĭ.

Câte o dată îmĭ treceaŭ ideĭ lugubre în vre-o prăpastie, să mor cât maĭ iute cu numele eĭ dulce în suflet şi pe buze. Desperarea, mĕ prindea încetul cu încetul în mrejele sale. Viaţa, lumea mi-se păreaŭ un chaos îngrozitor, o vale a plângereĭ, unde totul nu e de cât o înşelăciune şi o nestatornicie, şi în care fericirea nu există. Chemam moartea să vină, să pună capăt unuĭ suflet desnădăjduit, uneĭ vieţĭ nefericite.

Dar atuncĭ, ea 'mĭ apare tristă şi plânsă, icoana suferinţeĭ şi desnădăjduireĭ, şi-mĭ zîmbea aşa de trist şi rugător, şi-mĭ şoptea cuvinte atât de dulcĭ şi gingaşe de uibire nemărginită şi de neuitare, în cât cădeam in uimire, pierind din mintea'mĭ turburată, orĭ şi ce idee nefericită.

In sfîrşit, după o noapte de chin, ajunseiŭ la locul de exil, la locul de veşnică suferinţă pentru mine. Crezuĭ că suferinţa mi se va alina, că icoana scumpă vieţeĭ mele va dispare din minte, aruncêndu-mĕ în braţele plăcerilor, în a înebunelor desperărĭ. Dar vaĭ! grozav mĕ înşelaiŭ. Căcĭ nimic în lume n'a putut să facă amintirea tristeĭ mele iubirĭ, să disparĕ din mine.

...Martie, 1893

E cald, frumos. Natura a înviat, totul s'a înveselit De ce oare nu pot lua şi eŭ parte la această veselie, de ce oare coardele inimeĭ mele nu scot de cât sunurĭ triste, plângătoare!... Nicĭ o ştire de la dînsa, nicĭ un semn de speranţă!...

In fundul cerulul spre sud, o pată se zăreşte, un unghiŭ negru se mişcă, s'apropie neîncetat. E un cârd de cocoare. Ţipetele lor de veselie, le aud din ce în ce maĭ desluşit Se bucură, că vĕd locurile părăsite, unde maĭ înainte petrecuseră şi poate fuseseră fericite Nemişcate pe cerul albastru, în frunte cu bĕtrînul care le conduce, ele înaintează totuşĭ trec pe de-asupra capuluĭ meŭ, şi se pierd, dispar în zarea albăstrie din spre nord. Se duc poate tocmaĭ prin locurile unde e şi viaţa mea, gândul meŭ.

Oh! ce fericite's ele, că pot să se ducă orĭ unde le îndreaptă gîndul, amintirile. Vor fi poate vĕzute şi de dînsa vor vedea-o poate şi ele plângînd, după cum m'or fi vĕzut şi pe mine; şi cu toate aceste vor trece înainte nemişcate, vesele, căcĭ ele nu'şĭ închipuesc din înălţimea la care sunt, de câte lacrimĭ e udat pămîntul, nu'şĭ închipuesc că tocmaĭ acum, când şi floricelele rîd, să fie fiinţe care să sufere, să plângă. Şi poate că ele, nicĭ nu cunosc tălmăcirea cuvîntuluĭ, durere!.... Cât de fericite's în nesimţirea lor!..

..Martie, 1893

E zi de sărbătoare astă-zĭ Şi lumea gătită, veselă se preumblă, aleargă pe câmpul presărat de florĭ. Copilaşiĭ culeg bucheţele de viorele, şi radioşĭ le daŭ mamelor care, fericite, îĭ privesc cu ochiĭ în lacrămĭ.

Şi ochiĭ meĭ s'aŭ umplut de lacrimĭ, dar lacrimĭ de tristeţă, de durere! Acum un an, câtă plăcere nu simţeam şi eŭ, culegând bucheţele de aceste şi dânduĭ-le eĭ, care'mĭ mulţumea cu o aşa dragoste, cu o aşa dulceaţă!... Cât de fericit eram acum un an! Şi acele preumblărĭ prin pădure, când sprijinită de braţul meŭ, o conduceam prin poienele tăinuite şi îmbălsămate de un parfum ce exala din florĭ în mugurĭ, când ne pierdeam pe dupe stufişele ce ascundea cotitura vre-uneĭ cărăruĭ şi atuncĭ, tremurând şi speriaţĭ parcă de tăcerea pădurii, ne alipeam cu dragoste unul de altul, sărutându-ne cu patimă, şi tresărind apoĭ, ruşinaţĭ, par-că ne întorceam despărţiţĭ, la glasul mameĭ ce ne chema din depărtare. Şi astă zĭ staŭ şi mĕ gândesc la acel trecut atât de fericit şi plâng lovit de atâtea amintirĭ dragĭ. .... dar...

... Martie 98

In această seară am fost în lume. A! dar ce schimbare.. Prin prisma suferinţeĭ, am vĕzut în adevĕr lumea cum este. Nesimţire, josnicie. Lingușire, deşertăciune, iată-ĭ podoabele. N'am maĭ întâlnit o privire limpede ca a eĭ, un cuvînt sincer, o simţire înaltă, o pornire curată, nu, totul în această lume e plămădit în ipocrizie, invidie, reutate. Acum staŭ singur şi mĕ gândesc la ea, la fiinţa ideală care mi-a luminat o clipă viaţa. Mi se pare că de atuncĭ a trecut mult timp. M'am împietrit în suferinţa mea, şi desgustat, amârît fug de tot ce este om.

Nu maĭ am nicĭ o plăcere alta de cât, stând singur în liniştea posacă a odăeĭ mele, cu ochiĭ închişĭ, să mĕ gândesc numaĭ la dênsa. Şi această plăcere s'a înrădăcinat aşa de tare în mine, că uit de lumea de afară, uit de totul şi în această stare stând ore întregĭ, mi se pare că trăesc în altă lume. Şi aşa stând, o vĕd pe dênsa, frumoasă ca şi când am cunoscut-o cu pĕru-ĭ bogat lăsat pe spate, cu o cunună de florĭ albe pe cap., îmbrăcată în rochie de mireasă şi surizêndă, îmbujorată ca şi când mĕ vedea pe mine, dând braţul unuĭ altuia..

O! atuncĭ mĕ revolt, plîng, blestem omenirea, blestem viaţa, amorul... Şi această idee grozavă îmĭ sbuciumă sufletul ore întregĭ, mĕ sufocă, mĕ înebuneşte. Oare să fie şi ea, ca şi toate cele lalte? Oare să fi sădit natura şi în acest suflet candid, curat, sĕmînţa necredinţeĭ, înşelăreĭ, uităreĭ? Acest sfârşit, acest sfârşit.. cât aşĭ dori să nu mĕ întâlnească în viaţă!..

Gh din Zagavia

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea şedinţeĭ de la 28 Aprilie 1893

D. **Mavrodineanu** îşĭ desvoltă interpelarea sa cu privire la linia ferată Costeştĭ-T. Măgurele. Acusă pe guvern că n'a luat nicĭ o mĕsură ca să pună capăt stăreĭ actuale în care se găseşte linia ferată în cestiune.

D sa cere ca această linie să fie pusă în stare normală şi să fie transformată în linie de mare trafic.

D. **ministru Olănescu** recunoaşte că ar trebui făcute oare-carĭ ameliorărĭ pe această linie, dar ea nu poate fi transformată în linie mare, căcĭ cheltuelile ce s'ar face n'ar fi de loc justificate de venitul eĭ.

D. **Mavrodineanu** insistă asupra cerereĭ sale.

D P. **Brătăşanu** zice că ceea ce este maĭ important e că până acum, de 4 anĭ, nu s'a construit încă linia ferată de la gara T.-Măgurele până în portul oraşuluĭ, pe o distanţă de 3 kilometri. Aceasta aduce marĭ pagube agricultorilor.

D-sa spune că circulă sgomotul că antreprenorul a luat banĭ şi n'a făcut nimic şi că guvernul n'are mijloace ca să-l constrîngă de oare-ce garanţia depusă e maĭ mică de cât baniĭ ce i s'aŭ dat.

D. **ministru Olănescu** declară că acest sgomot nu este întemeiat. Intârzierea a provenit din causă că proiectul linieĭ a fost schimbat. El va fi pus în aplicare chiar acum şi declară că s'aŭ luat mĕsurĭ ca linia să fie pusă în circulaţie chiar anul acesta.

Interpelările D-lor C. I. Nicolaescu şi I. H. Popp se amână, de oare ce lipsesc interpelatoriĭ.

* * *

După cererea D-luĭ Em. M. Porumbaru şi cu consimţimêntul D-luĭ ministru de interne, interpelarea D sa'e relativ la starea de asediŭ în ziua de 8 Aprilie, se amână.

* * *

D. **D. P. Moruzzi** 'şĭ desvoltă interpelarea sa cu privire la voluntariĭ străinĭ din armata noastră şi la înaintarea acestora la gradul de sub-locotenent în reservă, ceea ce nu e legal, de oare-ce legea prevede că numaĭ Româniĭ aŭ dreptul să servească Ţĕreĭ sub drapel.

D. **ministru de resbel** declară că guvernul actual nu a înaintat şi nu va înainta la gradul de ofiţerĭ pe tineriĭ carĭ nu sunt Românĭ. In asemenea condiţiunĭ se află numaĭ 9 tinerĭ. Acestora nu li se poate face nimic, de oare-ce aŭ un drept caştigat.

* * *

Se dă citire raportuluĭ şi proectuluĭ de lege pentru deschiderea unuĭ credit de 1 700.000 leĭ pentru restaurarea palatuluĭ de la Cotrocenĭ şi construirea unuĭ palat pentru principele Ferdinand la Iaşĭ.

D. **I. Poenaru Bordea** zice că acest proect se aduce în mod neregulat în discuţie. Pe când guvernul a cerut numaĭ 1 milion leĭ pentru restaurarea palatuluĭ de la Cotrocenĭ, comitetul delegaţilor a adăogat 700,000 leĭ pentru reşedinţa regală de la Iaşĭ, cestiune care nu s'a discutat în secţiunĭ.

D. Poenaru reaminteşte că de aceeaşĭ părere a fost şi D. preşedinte, care n'a permis să se pună în discuţie un proect, în care comitetul delegaţilor introdusese o idee nouĕ.

D. **preşedinte** recunoaşte că aşa este, dar declară că situaţia de acum nu este tot aşa ca acea la care a făcut alusie D. Poenaru.

FOIŢA ZIARULUĬ „ADEVERUL"

(93)

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

Blana spânzuratuluĭ

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL VI

Acum îşĭ aduce aminte de necunoscuta; o să fie faţă cu marchiza şi 'ţĭ garantez că după şedinţa care se pregăteşte, D. Darcy va fi perfect convins că asasina trebue căutată încă. Va găsi-o. Nu ştiŭ nimic. Va fi însă dator să ceară scuze D-reĭ Lestérel şi fiind că e un om galant, îĭ va da poate, ca indemnitate, consimţimêntul sĕŭ de a se cununa cu tine. Atuncĭ totul va fi cum se poate maĭ bine. Numaĭ eŭ voiŭ suferi.

— Tu!

— Da, eŭ. N'am nicĭ un motiv ca să îţĭ ascund că iubesc pe marchisa, că ea mĕ iubeşte, şi că desnodămêntul acesteĭ triste afacerĭ o să ne despartă pentru tot d'auna. Nu pot şi nicĭ nu vreaŭ să o iaŭ în căsătorie, nu numaĭ din pricina luĭ Golymine, ci şi din aceia a milioanelor ce ea posedă. Dacă moartea aceluĭ vagabond n'ar fi avut aşa îngrozitoare consecinţe, 'ĭ aşĭ fi putut succeda Acum totul s'a schimbat. Intre D na de Barancos şi mine sunt catastrofe. Dar ţi-am vorbit destul asupra afacerilor mele de inimă; am ajuns deja la trăsură. Tu te veĭ duce acasă, iar eŭ mĕ întorc pe jos; simt trebuinţa de a maĭ umbla puţin.

— Aşa dar, eştĭ amorezat de D na de Barancos, îngână Darcy deschizând uşa cupeuluĭ.

— Eĭ Doamne! da, rĕspunse Nointel cu inima pe faţă. Pentru întâia oară mi-se întâmplă o asemenea păţanie. Să nădăjduim că voiŭ eşi din asta fără multă pierdere. Nu'ţĭ închipuĭ că pasiunea mĕ orbeşte asupra purtăreĭ marchiseĭ. Vĕd încă foarte clar, prea clar chiar A avut un amant de netăgăduit, dar n'a ucis pe nimenĭ.

— Dar butonul acela găsit lângă cadavru, nu e al eĭ? întrebă repede Darcy.

— Tot atât cât şi al D-reĭ Berta. L'am dat unchiuluĭ tĕŭ. Dee Domnul ca el să descopere pe aceia căreia aparţine! Eŭ unul, renunţ.

Bună seara. Mâine ne vom maĭ vedea.

CAPITOLUL VII.

Viaţa pe care o ducea D-na Cambry era aşa de una şi aceiaşĭ, căn otelul sĕŭ, totul era regulat ca într'o monăstire. Servitoriĭ, servitorĭ vechĭ, formaţĭ de demult, dădeaŭ ascultare cucoaneĭ Jacinta, persoană respectabilă şi discretă, văduvă ca şi stăpâna sa pe care odinioară o hrănise cu laptele sĕŭ şi pe care n'o părăsise nicĭ odată. In casa D neĭ Cambry, ea îndeplinea funcţiunea de intendentă, şi de care se achita în perfecţie.

Grădina, masa, grajdul totul. era supus inteligentuluĭ sĕŭ control. Ea ştia pe degete preţurile haleĭ şi ale furagiuluĭ. Mulţămită eĭ, D-na Cambry nu era furată nicĭ c'o sarcină de fîn şi nicĭ nu plătea târguiala cu cincĭ banĭ maĭ mult de cât preţurile zileĭ. Autoritatea acesteĭ *camarera mayor*, se exercita fără sgomot; afară de servitorĭ şi furnisorĭ de abia se ştia că ea trăieşte.

Legată cu toată dragostea de D-na Cambry, credincioasa sa sigură, dênsa se mulţămea cu rolul ne-băgat în seamă, pe care'l iuca de atâţia anĭ şi se ţinea în mod sistematic de-o parte. D. Roger Darcy o zăr se poate de douĕ treĭ orĭ, nu'ĭ vorbise nicĭ odată.

De când se hotărîse să se remărite înţeleapta vĕduvă nu schimbase aproape nimic din obiceiurile sale regulate; viaţa îĭ era aproape aceiaşĭ ca şi altă dată. Peste zi eşea puţin şi seara, încă şi maĭ puţin. Câte-va visite obligatoriĭ, când şi când, o excursiune la Sorbona ca să asiste la cursul vre unuĭ profesor renumit, o mică preumblare la bois de Boulogne, prin aleele cele maĭ puţin umblate, acele în care nu găseştĭ Domnişoare la modă; în sfîrşit din când în când câte-o apariţie în lume saŭ la teatru. In schimp însă, primea voiasă.

Adunările sale de Sâmbătă se prelungeaŭ până la sfîrşitul primăvereĭ, iar amiciĭ sĕĭ, eraŭ siguri că o găsesc acasă de la patru la şease aproape în fie-care zi. Dimineţele îşĭ aveaŭ întrebuinţarea lor. D-na Cambry le consacra caseĭ şi săracilor. In fie-care dimineaţă cucoana Jacinta, care îşĭ avea de asemenea partea sa de atribuţiĭ în departamentul caritâţeĭ, era chemată să se consfătuiască cu stăpâna sa.

A doua zi, după representaţia luĭ *Mithridate*, la car vĕduva asistase ca să facă plăcerea D-luĭ Darcy care era fanatic după Racine, consfătuirea se ţinea în fundul vasteĭ grădinĭ a oteluluĭ, într'o seră plină cu plante rare. Iarna, D-na Cambry venea bucuros să şadă aci când eşea soarele.

Guvernanta îmbrăcată în negru, sta în picioare dinaintea stăpâneĭ sale şi citea tare articolele trecute în registrul de cheltuelĭ, iar stăpâna, care o asculta cu gândul aiurea, o întrerupse ca s'o întrebe dacă feciorul s'a întors. Iĭ trimesese cu o scrisoare la D-ra Lestérel şi aştepta cu nerăbdare rĕspunsul.

— S'a întors, Doamnă, rĕspunse cucoana Jacinta. N'a găsit pe persoana şi a lăsat scrisoarea.

— D. Darcy n'a trimis nimic.

— Nu, doamnă. D'abia sunt două-sprezece. Trebue să fie la Palatul Justiţieĭ.

— Adevĕrat. Uitasem ce mi-a spus ierĭ la teatru. Il vom vedea de sigur după audienţă.

— Atuncĭ, doamna nu va eşi?

— Poate maĭ târziŭ. Ţin însă să nu scap visita D-luĭ Darcy şi acum, nu mĕ simt tocmaĭ bine. Representaţia de aseară m'a obosit grozav.

— Doamna ar avea mare nevoe de odihnă.

— Şi nu pot nicĭ cum s'o am. Nu trebue să mĕ ocup de căsătoria mea? D. Darcy doreşte să ne cununăm îndată după post, adică în a doua jumătate a luneĭ Aprilie, şi abia am timpul să mĕ pregătesc, zise vĕduva zîmbind pe jumătate.

— Ah! o să se facă o mare schimbare în viaţa Doamneĭ, zise guvernanta oftând.

— Ştiŭ. Crezĭ oare că m'am hotărât fără să mĕ gândesc. Am să'mĭ pierd libertatea, dar m'am resemnat. Trebuia. Tu însă mĕ veĭ îndatora ne maĭ vorbindu-mĭ nicĭ odată de inconvenientele pe care le prevĕd ca şi tine.

(Va urma).

D. **ministru Carp** susţine că procedarea e foarte regulată.

D. **Nicolae Fleva** zice că suma e foarte mare, maĭ cu seamă acum în urma calamităţilor produse în ţară prin inundaţiunĭ. Nu găseşte de loc necesar reconstruirea palatuluĭ de la Cotrocenĭ, maĭ cu seamă că regele are o reşedinţă de vară, la Sinaia. Găseşte maĭ mult necesar construirea unuĭ palat la Iaşĭ, dar nu acum, în situaţia financiară de azĭ.

D-sa roagă pe guvern să'şĭ retragă acest proiect.

D. Lascar Catargi. Vě rog, D-lor deputaţĭ, nu vě luaţĭ după spaima D-luĭ Fleva. Când ducem pe Rege la Iaşĭ, unde *să-l tragem*? (mare ilaritate). Nu e ruşine ca în a doua Capitală a Ţěreĭ *să tragem* pe Rege la un ovreiŭ? Vě rog votaţĭ creditul. Noĭ nu usăm de milioane de cât pentru *strictul necesar*.

Discuţia se închide.

Proiectul se ia în considerare prin sculare şi şedere.

Se pune la vot în total cu bile.

Resultatul scrutinuluĭ:

Votanţĭ 60
Maioritate regulamentară . 47
Pentru 41
Contra 19

Votul e nul. El se va repeta în şedinţa viitoare.

* * *

Apoĭ s'a pus la vot fără discuţie un împrumut de de 200.000 leĭ pentru judeţul Suceava.

Camera însă se descomplectează şi şedinţa se ridică la ora 3 jumětate.

Sedinţa de la 29 Aprilie

Preşedenţia D-luĭ General Manu.

Prezenţĭ 92 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

D. **General G. Manu** face cunoscut Camereĭ moartea D-luĭ Pake Protopopescu, fost primar al Capitaleĭ şi care ca deputat a reprezintat Capitala. Roagă Camera a încuviinţa „ca la înmormîntare membri din biuroŭ să o reprezinte.

— Se aprobă.

* * *

Se procede la voturile de ierĭ rěmase nule.

Se pune la vot creditul de 1.700.000 leĭ pentru palaturile regale şi resultatul este:

Votanţĭ. 69
Maj. absol. . . 47
Pentru 49
Contra . . , . . 20

Deci creditul a fost adoptat.

Creditul pentru împrumutul judeţuluĭ Suceava de 200,000 leĭ se adoptă.

SENATUL

Urmarea şedinţeĭ de la 28 Aprilie 1893

D. **Dim. Sturdza** prezintă o petiţie a maĭ multor locuitorĭ din Roşiorii-de-Vede, prin care se protestează contra legeĭ maximuluĭ.

Se validează alegerea D-luĭ C. Colibăşanu ca senator al colegiuluĭ 1 de Olt în locul D-luĭ Munteanu, decedat.

La ordinea zileĭ discuţia pe articole a legeĭ cleruluĭ.

Art. 34 şi 35 se primeşte fără discuţie.

D. **Dim. Sturdza** propune suprimarea art. 36.

Episcopul Dunăreĭ de jos cere ca comunele urbane să fie obligate a întreţine corurĭ bisericeştĭ.

D. Take Ionescu roagă Senatul să respingă ambele amendamente, şi să primească articolul, ceea-ce se face.

De asemenea se primeşte art. 37.

D. **Sturdza** cere suprimarea articoluluĭ 38.

Se primeşte articolul.

D. **D. Sturdza** propune suprimarea tuturor celor lalte articole şi înlocuirea prin. tr'un singur articol, cum îl propune D-sa.

Se votează art. 39 şi 40.

La art. 41, D. Urdăreanu zice că ar fi mult maĭ bine ca taxa de 4 la sută asupra ţăranilor să se reducă la 2 la sută şi aceasta să o plătească proprietatea imobiliară.

D. **Take Ionescu** respunde că combinaţia financiară din proect este foarte la locul eĭ. Statul vine în ajutorul bisericilor de la sate cu 1.500,000 fr. iar la oraşe numaĭ cu 500,000, lăsând ca acĭ comunele, unde se găsesc o mulţime de eterodoxĭ, să ia o parte maĭ mare asupra lor.

Cele lalte articole până la 48 se primesc fără discuţie.

Se pune la vot legea în total şi se votează cu 49 bile albe contra 14 negre.

La orele 3,40 Senatul trece în secţiĭ.

Şedinţa de la 29 Aprilie

Şedinţa se deschide la ora 3 fără un sfert.

Preşidenţia D-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Prezenţĭ 68 senatorĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

D. **M. Ghermani** depune proiectul de lege pentru modificarea legeĭ constatăreĭ şi percepereĭ contribuţiilor.

Cere urgenţa care se admite.

Se hotărăşte că de azĭ înainte să se voteze câte două recunoaşterĭ şi un indigenat, şi apoĭ să se intre în ordinea zileĭ.

Se pune la vot recunoaşterea D-luĭ N. Boeru, român din Transilvania.

DIFERITE STIRI

INSTITUTUL METEOROLOGIC

Bucureştĭ 26 Aprilie 1893.

Inălţimea Barometrică la 0° . . . 756 5
Temperatura aeruluĭ 18.8
Vîntul . . . . . . tăricel de la S.W.
Starea ceruluĭ . . . . . . acoperit.
Temperatura maximă de erĭ. . +15°
„ minimă de astăzĭ. . +9°
„ la noĭ a variat între —

Dîn causa inundaţiunilor multe liniĭ telegrafice sunt întrerup'e. La Bucurescĭ apele aŭ înseput să scadă. Vreme închisă şi ploaie a plouat la Bucnreştĭ, Tecuciŭ, R.-Sărat, Buhuş, Cerna-Vodă, Huşĭ, Fălticenĭ,

DIN ŢARA

Erĭ a fost iscălit de către Rege decretul prin care D. Anghelescu, procurorul general al curţeĭ de apel din Galaţĭ, a fost transferat în aceeaşĭ calitate la curtea din Bucureştĭ.

Uf!... In sfârşit, a scăpat capitala de faimosul Populeanu, cel care a slujit sub şeapte stăpânĭ!...

Pelerinagiul la mormîntul luĭ I. C. Brătianu se va face în zioa de 5 Maĭ. Cu această ocasiune se va ţine şi o întrunire la Piteştĭ în care maĭ mulţĭ fruntaşĭ aĭ partiduluĭ liberal vor lua cuvêntul.

Reptilele guvernuluĭ desmint ştirea că consiliul de miniştriĭ a hotărît numele colonelilor carĭ vor trebui să fie înaintaţĭ la gradul de general pe ziua de 10 Maiŭ, cu toate acestea faptul e foarte adevěrat ba încă a fost şi oare-care ceartă în consiliŭ căcĭ fie-care ministru avea câte un favorit.

Reptilele ar face mult maĭ cuminte să tacă de cât să desminţă lucrurĭ positive.

Erĭ Joĭ a avut loc la biserica Sf. Vinerĭ (Herasca) la orele 6 seara căsătoria D-luĭ N. Gr. Goroveĭ cu Domnişoara Maria A. Stoenescu.

Urăm tinereĭ perechĭ toate fericirile.

Noul comitet al secţiuneĭ Ligeĭ culturale Slănic (Prahova) s'a constituit din următoarele persoane:

Preşedinte: Ioan Vineşĭ; Vice-Preşedinţĭ: Alexandru Slaniceanu, Moise Theodorescu, Casier: G Mellinescu, Secretar: P. Lucaciŭ, Membriĭ Ioan Th. Popescu, S. Bucurescu.

Adunarea generală aŭ ales pe D-niĭ I. Vineşĭ şi M. Theodorescu a lua parte la Congresul Ligeĭ ce se va ţine în Bucurescĭ.

DIN STREINATATE

Starea regeluĭ Othon al Bavarieĭ se agravează din ce în ce maĭ mult.

Medicii aŭ declarat că nu maĭ aŭ nicĭ o rază de speranţă pentru a salva viaţa regeluĭ, aceasta cu atât maĭ mult cu cât bolnavul de treĭ zile refuză orĭ-ce nutriment.

Azĭ saŭ mâine regele Othon îşĭ va da sfîrşitul.

In urma disolvăreĭ Reichstagului partidul social democrat german va adresa un manifest populaţiuneĭ muncitoare prin care va esplica atât situaţiunea actuală a Germanieĭ cât şi cauzele carĭ aŭ determinat pe deputaţiĭ socialiştĭ de a vota în contra proiectuluĭ militar care constituia o povară insuportabilă pe spinarea poporuluĭ german.

Maĭ toate organele religioase din Anglia consideră ca cea maĭ mare greşeală, votarea de către camera comunelor a biluluĭ Cameron, privitor la separarea bisericeĭ de Stat în Scoţia.

Aceasta spun ziarele, e pilda cea maĭ nenorocită, pe care o dă parlamentul englez.

File rupte din Album

Plictiseala este cea maĭ mare nenorocire; cu bărbăţie poţĭ lupta contra celor maĭ marĭ nenorocirĭ, afară de aceea a plictiseleĭ.

Arconville.

Gluma roade acest secol, precum rugina roade fierul.

Ph. Gerfaut.

De multe orĭ facĭ cu femeea ceea ce facĭ cu paralele: O ieĭ pentru a o pune la o parte.

Ars. Houssaye.

A promite prea mult, este a dezvăli — fără voinţă — intenţiunea de a nu ţinea

St. Lesczinsky.

Ultim cuvênt

Dialog *fin de siècle:*

Tinĕrul: — *Daţi mĭ voe, vě rog, să cer mâna matali!*

Tinĕra: — *Regretele mele; m'am logodit astă-zĭ.*

Tinĕrul: — *Atuncĭ pe mâine dar........!*

Ultime Telegrame

ST.-PETERSBURG. 28 Aprilie. — Ţarul va trece săptămâna viitoare în revistă flota la Sevastopol. Toate corăbiile din flota mariĭ Negre vor lua parte.

LONDRA, 28 Aprilie.—După „Times“ scăderea valorilor greceştĭ e datorată svonuluĭ de amânare a nouluĭ împrumut

INUNDAŢIELE

IN ŢARA

Scirile ce ne vin mereu din ţară în privinţa inundaţiilor sunt foarte îngrijitoare Guvernul este dator a lua mĕsurile cele maĭ urgente pentru ameliorarea rěuluĭ cel puţin.

Suma iluzorie de 200 000 leĭ ce s'a cerut Camereĭ este foarte insuficientă, nicĭ milioane n'ajung pentru a veni în ajutorul atâtor victime.

Bahluiu a venit foarte mare inundând totul în calea sa. *Trotuşul* de asemenea, a inundat la Comăneştĭ, parcul şi lacul D-luĭ Ghica Comânesceanu, pricinuind marĭ pagube, câmpiele toate sunt inundate.

Pe dênsul vin o mulţime de buştenĭ din munţĭ. Companieĭ Goetz i-a înecat până acum 12000 buştenĭ de brad.

Rîul *Moldova* de asemenea este mare oraşul Roman este înundat pe la mărginĭ, a luat podul de la Dolhasca şi de la Mălinĭ şi revărsându-se prin luncă a înecat semănăturile.

In *judeţul Vlaşca*, inundaţiile sunt aproape generale, sunt inundate satele Grădiştea, Falastoaca, Budenĭ şi Comana şi pe o întindere de 10 kilometri este numaĭ apă, pământul nu se maĭ vede, avênd o adâncime de 6 metri apă. In Grădiştea 12 case sunt înecate cu totul la Falastoaca a intrat apa în biserică de un metru.

Administraţia a luat mĕsurile necesare dar n'aŭ luntri la îndemână.

Abia azĭ dacă se va maĭ retrage apa din revĕrsarea Argeşuluĭ şi Sabaruluĭ.

Buzĕul, de asemenea a făcut marĭ stricăciunĭ.

Covurluiŭ. Siretul a venit mare şi a început a deborda. O multime de vite s'a înecat. Ajutoarele se daŭ de 30 marinarĭ cu 6 luntri.

Brăila. Apele aŭ debordat, s'a inundat cu totul satele Vădenĭ, Cotu-Lung, Laţiu şi Gurgueştĭ. Satul Vameşiŭ este complet inundat. Ajutoarele se daŭ de armată dar luntrile sunt insuficiente. De asemenea satele Găiseanca, Vizirenĭ şi Stravolca sunt inundate. Maĭ multe case sunt dărâmate. O mulţime de animale înecate.

Se crede a fi înecaţĭ şi din locuitorĭ.

R.-Sărat. Apele aŭ inundat câmpiele şi luncile, precum şi satele Corbu, Măxinenĭ, Mănăeştĭ, Pirnicenĭ şi Malurile. Apele cresc mereŭ şi ameninţă a îneca totul.

Fălciŭ. Prutu a venit foarte mare, şi a început a deborda Să ia toate mĕsurile, a feri satele de inundaţie.

Teleorman. Apele de asemenea aŭ venit marĭ şi aŭ adus multe stricăciunĭ. Maĭ multe şosele sunt în apă şi circulaţia este întreruptă.

La Alexandria apa a rupt podul şi s'a revĕrsat.

La Ruşi-de-Vede, a inundat în maĭ mutle părţĭ.

Bacău. Bistriţa şi Siretul de asemenea sunt foarte marĭ. Circulaţia s'a întrerupt în maĭ multe locurĭ, rupênd şi luând o mulţime de podurĭ.

In partea Olteniei, apele nu sunt tocmaĭ marĭ, din cauză că pe acolo ploile n'aŭ fost generale, aşa că sunt feriţĭ de inundaţiĭ.

* * *

Direcţia C. F. R. are până acum peste 200 de podurĭ stricate.

Pagubele sunt foarte marĭ.

EM. PAKE PROTOPOPESCU

Erĭ am înregistrat ştirea morţeĭ D-luĭ Pake Protopopescu.

Nu avem a ne ocupa de omul politic, în aceste momente. Dar Pake Protopopescu are drepturĭ necontestate la stima noastră, ca un om care a contribuit foarte mult la înfrumuseţarea Capitaleĭ şi la ridicarea condiţiunilor sale higienice.

El era un om foarte activ şi îndatoritor pentru amiciĭ sĕĭ, ceea ce explică atât credinţa generală că era unul din ceĭ maĭ bunĭ primarĭ şi regretele unanime ce lasă în cercul numeroşilor sĕĭ amicĭ.

Din partea noastră rugăm întristata familie să primească expresiunea sincerilor noastre sentimente de condoleanţe.

ULTIME INFORMATIUNI

Din Craiova

A fost d'ajuns ca să anunţăm în ziarul nostru despre neregularităţile şi hoţiile inginerilor hotarnicĭ pendinţĭ de ministerul de Domeniĭ, şi anume: Lepry, Dinopol şi Fratoştiţeanu, pentru ca ministrul să destitue pe D. Fratoştiţeanu pe cale telegrafică; iar pentru ceĭ douĭ parchetul de Dolj a cerut darea lor în judecată.

Lucru ciudat: Intre aceştĭ treĭ hotarnicĭ cel maĭ puţin vinovat e Fratoştiţeanu şi el a fost cel d'intâĭ lovit pentru că e român. Cerem cu stăruinţă D-luĭ Carp două lucrurĭ:

1) Să destitue telegrafic pe Lepry şi Dinopol dânduĭ judecăţiĭ şi

2) In locul lor să trimiţă inginerĭ cu şcoală şi cu reputaţie, căcĭ în mâna lor este încredinţată averea Statuluĭ şi a particularilor.

Dacă D. ministru de Domeniĭ protejează pe aceştĭ douĭ, pentru că unul este grec şi celalt evreŭ italian şi voeşte a acoperi faptele lor, atuncĭ vom cere tînĕrului arendaş de la Siliştea Cruceĭ, D. Kifu care este depus de instrucţie, D-luĭ Marin Poppescu ajutor de primar din Calafat, şi altora ca să arate faptele acestor douĭ streinĭ.

C. F. R.

Direcţia generală a C. F. R. aduce la cunoştinţa publiculuĭ că, cu începere de erĭ Joĭ dimineaţă 29 Aprilie a. c., direcţiunile, carĭ se vor găsi libere pentru plecare din Bucureştĭ vor fi:

1) Spre Iaşĭ via Tecuci-Vasluiŭ, spre Buzeŭ-Focşanĭ, spre Ploeştĭ-Predeal, spre Galaţĭ-Brăila via Mărăşeştĭ Tecuciŭ prin transbordărĭ *cu plecarea din Bucureştĭ la ora 7 dim. şi 4 40 p. m.*

2) Spre Piteştĭ, Slatina, Craiova, Severin, Vêrciorova, prin transbordărĭ, *şi*

3) Spre Călăraşĭ, Feteştĭ, fără transbordare.

Pentru a se putea face transbordările, publicul este rugat a nu lua bagaje, colete voluminoase şi grele.

Moartea D-luĭ Pake Protopopescu.

Astăzĭ la orele 2 p. m. o comisiune medicală va face autopsia cadavruluĭ D-luĭ Pake Protopopescu, spre a se constata natura boaleĭ care i-a provocat moartea.

* * *

Inmormêntarea D-luĭ Pake Protopopescu se va face Duminică 2 Maiŭ. Până în acea zi corpul defunctuluĭ va fi expus în intrarea principală a caseĭ sale. S'a comandat un cosciug în străinătate, care va sosi probabil Sâmbătă.

* * *

Numeroşiĭ amicĭ şi cunoscuţĭ aĭ defunctuluĭ Pake Protopopescu vin să-l vadă; eĭ semnează în două registre ce sunt expuse la intrare.

Inalta Curte de Casaţie şi Justiţie a făcut diverginţă de opiniunĭ, în privinţa procesuluĭ ce s'a judecat la 26 Aprilie a. c. între obştea moşnenilor Dobridorenĭ şi obştea moşnenilor Risipiţenĭ.

Aŭ pledat din partea moşnenilor Dobridorenĭ D-niĭ C. Disescu, Aurel M. Eliescu şi Brătescu, iar din partea moşnenilor Risipiţenĭ D-niĭ C. Boerescu şi C. Popescu.

Principele Bulgarieĭ a trecut cu vaporul *Orient* pe la Severin şi Calafat, urmându-şĭ călătoria înainte.

La examenul oral pentru catedra de Economia politică de la facultatea de drept de la Universitatea din Iaşĭ, s'a tras la sorţĭ următoarele 2 probe:

1) Despre obligaţiunile vênzătoruluĭ în dreptul Roman şi Român.

2) Despre succesiune: Legile succesiuneĭ din punctul de vedere economic.

In consiliul de miniştri, ce s'a ţinut aseară, s'a hotărît ca să se înfiinţeze în fie-care judeţ câte un comitet de ajutoare pentru a aduna banĭ în folosul victimelor inundaţielor.

In acest sens se vor trimite circulărĭ prefecţilor.

D. Dimitrie C. Sturdza a donat patru miĭ de leĭ oraşuluĭ Bacaŭ pentru înavuţirea biblioteceĭ publice din acel oraş.

Neconsolata soţie: Josefina Protopopescu Packe, copiĭ Nicolae, Maria, Ecaterina, Emanoel, Ion şi Beatricea Protopopescu Packe, muma Maria Economu, frate Mayor Ion Protopopescu, surorĭ Maria Dertman, Efrosina Racoviceanu, familiile Mayor I. Protopopescu, G. H. Tudorache, Dertman, D. Racoviceanu, colonel Carcaleţeanu, Mironescu şi de Fest, aŭ durerea de a anunţa încetarea din viaţă a prea iubituluĭ lor soţ, părinte, fiŭ, frate, ginere, cumnat şi unchiŭ

Emanoil Protopopescu-Packe

Incetat din viaţă în ziua de 28 Aprilie c. la ora 2 p. m., în etate de 48 anĭ, şi vě roagă să bine voiţĭ a asista la celebrarea serviciuluĭ religios, care va avea loc Duminecă 2 Maiŭ, la ora 2 p. m. la domiciliul defunctuluĭ, strada Colţeĭ No. 45, de unde cortegiul va porni la Cimitirul Şerban-Vodă.

Bucureştĭ, 28 Aprilie 1893

Aceĭ carĭ n'aŭ primit invitaţiĭ personale sunt rugaţĭ a considera aceasta ca invitaţie.

BIBLIOGRAFIE

A apărut *Istoria luĭ Fotin Dr. V. Lucaciu* în editura librărieĭ Şcoalelor C. Sfetea.

Preţul 9 l. n.

AVIS

In ziua de 25 spre 26 Aprilie mi-aŭ dispărut bonurile cu No. 59613 şi 59614 de la Societatea de credit Funciar Urban din Bucureştĭ în valoare de 5000 leĭ unul, cu cupoanele lor din luna Iulie 1893. Daŭ o bună recompensă or-căriĭ persoane care mĭ le-ar aduce saŭ mĭ le-ar trimite prin poştă la domiciliul meŭ din Galaţĭ, Strada Domnească. La din contra se declară anulate.

ALECU PAVEL

Tipografia Modernă Gr, Luis Strada Academieĭ No. 24